

A za našou kasarničkou

♩=180

A za na - šou ka - sar - nič - kou dob - ra stud - nič -
cho - d'it ku ňi kaž - dyj ve - čur šum - na Ha - nič -

ka,
ka.

Čor - ny oč - ka bi - ly ľič - ka,

ta - ka mo - ja fra - ji - roč - ka, moh - la

by mi na - po - ji - ti moj - ho ko - nič - ka.

2. Jak ja budu svoho koňa šumňi sidlati,
a na tvoju ľubu Haňku se spominati.
[:Prošu ja vas pan kapitan puste mene do hajička,
tam ňa čekat pri studňički šumna Haňička.:]

3. A keď večur spoza hory misjačok vyjde,
tody za mnou iz večera Haňička prijde.
[:Budeme sja ľubovati, budu sja jej zvidovati,
budu sja jej zvidovati, či bude moja.:]

4. Oj, nebudu ty šuhajku, nebudu tvoja,
bo mňa ľude ohvarjajut, že ja chudobna.
[:Naj sja ľude nestarajut, i tebe neohvarjajut,
jak sja vernu z vojny domu, ty budeš moja.:]